

Milý Martine,

tak Ti konečně zase píšeme, co jsme přeložili a opsali, na prvním místě první část /úvod/ proslavu kněze Ladislava o konfirmaci. Poslechli jsme si to teď znovu, je to velká legrace, poněvadž jsou tam vřelíjaké poznámky a smích. Doslovný přepis však není možný - jednou si to poslechněš sám.

Ladislav ke konfirmaci

/ÚVOD/

Vzhledem k tomu, že konfirmand je zčásti vyškolen v jazyce latinském, tak to budu proplestet takovejma někteřejma věcičkama. A vlastně to bude poučování. Poučovat, učit = DOCCERE. A latiniči říkali: BENE DOCEI QUI BENE DISTINGUIT. Dobře učí, kdo dobře rozeznává, rozlišuje. Nejlépe to bude rozlišit, rozdělit na dvě části. Jedna část bude AD HOMINEM, k člověku tomu dotyčnému...

/Paní prof.: AD GEORGIUM/

... AD HOMINEM GEORGIUM a druhá část AD REM to jest AD CONFIRMATIONEM. Začneme tím člověkem, neboť ten má vždycky přednost, nebo má mít přednost. Jirka má tendenci k něčemu, co je vlastně v této moderní společnosti zcela nefunkční, zdánlivě zcela zbytečné, je to podceňováno, neplatí se za to, málokdo si tím může vydělávat peníze. Ten kdo to dělá, tak většinou to nezná, neumí, a jenom díky to může dělat. Je to zkrátka věc, kterou naše moderní civilizace jaksi nepotřebuje a aby se neužívalo příliš velkých nadávek nebo ošklivých slov, tak se tomu říká tendence humanitní.

Tak Jirka má tendenci k humanitním oborům. Takhle to zní docela pěkně, že ? Ovšem tahle společnost se neobejde bez některých náležitostí, kterými se musí vybavit každý člověk, aby třeba vyhověl každodenním nebo zvláště speciálním nárokům a přitom vždycky potřebuje počítat, měřit, kalkulovat a humanitní člověk toto nedovede, nebo je k tomu přinejmenším protivně, když to má dělat a jak může, tak to na někoho shodí, aby to udělal za něho.

A tak jsem si myslel, když Jirka mluví tímhle směrem, tak aby nebyl příliš rušen těmi zcela triviálními, odpornými nároky moderní civilizace, která všechno jenom měří, kvantifikuje, sečítá, odčítá, násobí, dělí atd. tak jsem si vymyslel, že by mu možná takový drahý pomocníček, na kterého se to dá shodit, vyhovoval. Čímž ovšem nadále nebude mít žádnou výmluvu a v tom humanitním směru musí pokračovat tedy ještě horlivěji.

Dokonce to má i tu výnornou vlastnost, že tě to zbaví jakékoliv péče, jakýchkoliv starostí o čas. Na čas se ode dneška můžeš zcela vykašlat, protože čas ti měří tenhle přístroj. Ten se o něj stará, ty můžeš chodit pozdě. Tak to je těch několik slov k AD HOMINEM.

A teď přejdeme k AD REM.

/Pokračování příště/

Limerick

There was a young lady of Niger,
Who went for a ride on a tiger,
They returned from the ride
With the lady inside
And a smile on the face of the tiger.

/Edward Lear 1812-1898/

Variace: Mladá dívka z Nitry nepoznala tygry. Zнала by ty tygry, kdyby byla z Nigry. Něžně na ni zíral jeden tygr šibal. Trochu také zíval - kdepak by jí líbal! Jela na tom tygru v lesknoucím se flitru. Vrátila se v Nitru skyrta v tygřím nitru.

Rýmovačka

Výlet chtěla maldá dáma z Nigru
uskutečnit na nádherném tygru.
Vrátili se oba domů hladce:
tygr - usmíval se něžně, sledce;
dáma - jela pěkně v našem tygru.

/Z ang. přeložil Ješ

Bylo již pozdě odpoledne /a v tropech přichází noc brzy/, když vůně tabákového kouře probudila Titty. Otevřela oči a spatřila kapitána Flinta, jak kouří místo své obvyklé dýmky jeden z doutníků, které koupil v Papeete.

Zavolala "Haló!"

"Haló, to jsi ty," řekl kapitán Flint.

"Pořád žádný vítr?" zeptala se Titty.

"Ani tolik, aby zvedl peříčko," řekl kapitán Flint. "A ať řekneš, co řekneš, já rád nejsem. Roger má prevdu. Prošoupeme díрку do mapy, budeme-li dávat navigační znamínko pořád na jedno místo. Jakmile se strojník probudí, načerpáme benzin z hlavního tanku a pustíme oslíka, aby se xperoběhl."

"Já jsem vzhůru", volal Roger. "Nechme ho proběhnout."

"Tak tedy pojd", řekl kapitán Flint a vyfoukl obláček doutníkového dýmu. "Chce nám ještě někdo pomoci?"

"Podívejte se na Fuka!" křičel Roger.

Všichni už byli nyní vzhůru a smáli se při pohledu na malého opička, jak přesně a věrohodně - třebaš byl tak kapitánu Flintovi nepodobný - nepodoboval každý jeho pohyb, šluknutí z doutníku, pomalé blažené vyfukování kouře, malý pohyb doutníku, když kapitán Flint říkal: "Tak tedy pojd...Chce nám ještě někdo pomoci?"

"Fuk by docela rád", řekl Roger.

"Kdyby ho někdo nechal", řekla Nancy a protáhla se.

"Mnohem lépe," řekl kapitán Flint. "Zítře uděláme Swatow a pak hurá na Honkong a Singapur. Pomáhejte všichni! Potřebujeme osm dvougalonových plechovek naplnit z hlavního tanku...šestnáct galonů... K čertu! Přál bych si, abych si byl nezapálil doutník." Vstal a šel, aby ho hodil přes palubu.

"Někdo ho," řekla Titty.

"Je to dobrý doutník," řekl kapitán Flint a vstoupil do palubní kajuty a položil doutník na popelník na stolku s mapami. "Bude tedy v pořádku, dokud to neuděláme."

Dvě minuty později pronášel plechovky plné benzinu předním poklopem.

"Osm," řekl, jak šel s poslední. "Co děláš, Rogere?"

"Jenom čichám," řekl Roger. "Hrome! Promítno! Já jsem tolik nerozbýndal."

"Jenom něco přes galon," řekl John.

"Není to ani čtvrt penty," řekl Roger. "A byl bych to neozlíil, kdyby mi někteří lidé nedávali otázky právě když jsem to měl nezaseřubovanou."

"Není třeba to ani čichat," řekla Nancy. "Skoro se to paří."

"Ale to nic není," řekl kapitán Flint. "Nebude to dlouho trvat a uschne to."

Plechovky přenesli na záď lodi. Kapitán Flint odšrouboval kulatý mosazný uzávěr ve víku, aby nalil benzin do provozní nádrže. Roger držel nálevku a kapitán Flint do ní překlápěl první plechovku benzinu. Zuzana mu podala druhou a ta následovala první. John mu dal třetí, Titty čtvrtou. Nancy nalévala pátou, když uslyšela kapitána Flinta křičet: "Chyť ho!"

"Tys mě polekal," řekla Nancy, ale pak viděla, co přimělo kapitána Flinta křičet. "Chyťho!" volala sama. "Je to pořád zapálené."

Fuk byl v uličce u palubní kajuty a měl v ruce doutník kapitána Flinta napůl vykouřený. Vystupoval z něho úzký proužek dýmu.

Kapitán Flint chňapl po opici a minul ji. Fuk se obrátě uhnul, ale málem ho cchýtil Roger, který se plížil okolo kajuty, aby ho zaskočil. John by ho dostal, jak skočil na ráhno, kdyby nepřeběhl s nadáváním přes plechtu, která tu sloužila jako stínidlo před sluncem. Kapitán Flint ho opět minul o několik palců, když Fuk skočil z hlavního stěžně.

Z angličtiny přeložil Jaš. Pokračování příště.

Protože náš jediný domov
naše křídla jsou

Erik Lindegren

Děti míru

Šestiletý

Provrtává špendlíčkem vojáčky. Vrazí jim ho do břicha, až špička vylézá
ze zad. Vrazí jim ho do zad, až špička vylézá z prsou.

"A proč právě tito?"

"To jsou přece ti druzí."

Šedmiletý

V každé ruce drží jeden revolver, na prsou mu visí samopal.

"Copak říká maminka těmto zbraním?"

"Ta mně je přece koupila."

"A k čemu?"

"Proti zlým."

"A kdo je dobrý?"

"Lenin."

"Lenin? Kdo to je?"

Usilovně přemýšlí, ale neví jak odpovědět.

"Nevíš, kdo je Lenin?"

XXXXXXXX "Hejtman."

Osmitiletý

"Byli z P., a nám přidělili místo pro stan vedle nich", řekl muž z W.
"Stačilo se jen ukázat - už nás odstřeloval chlapec ze sousedního stanu
pistolí na hraní. Oba naši chlapci ho donutili mluvit, říkal, že jeho
otec řekl, že jsme nepřátelé, a hned se zase vrátil do stanu a zahájil
na ně palbu. Naši chlapci byli s ním rychle hotovi! Běhne. Musím vám
ale říci, když jsem ještě po osmi dnech nemohl nastoupit do auta, aniž
bych neviděl ústí hlavně na mě namířené, šlo mně to na nervy."

Devítiletý

Farář: Řekněme, že přišel strýček z Ameriky...

První žák: Vždyť žádný není. Hned by ho zastřelil z tanku. (S gestem
střelby samopalu) Beng-peng-peng-peng! (Ostatní žáci se smějí.)

Farář: Ale jakpak to?

První žák: Američané jsou přece nepřátelé.

Farář: A Angela Davisová? Nedělali jste o Angele Davisové nástěnku?

První žák: To není Američanka. Je komunistka.

2. Druhý žák: Vůbec ne, je to černoška.

Jedenáctiletý

"Byl jsem zvolen do skupinové rady", říká chlapec a nabodává čtvereček šunky na vidličku. Maž, kdy pro něj jídlo objednal, mlčí.

"Jsem zodpovědný za socialistickou brannou výchovu", říká chlapec.

"Za co?"

"Za socialistickou brannou výchovu." Brká mškarón.

"A co musíš dělat?"

"Připravuji manévry a tak dále."

Dvanáctiletý

"Málem bych se byl naučil střílet z pistole, ale opravdu, na střelnici. Můžeš jet tramvají až tam, řekl důstojník. Přišel uprostřed hodiny ruštiny, najednou se otevřely dveře, a zeptal se, kdo by rád střílel z pistole. Přihlásil jsem se jako první, mám jen-několik impulsů navíc... To musíš patnáct vteřin vydechnout a pistolí držet napřímenou paží v jedné dři, a potom mohou přesně odečíst, kolik máš impulsů. Ale co myslíš, jak je těžká taková věcička! Jedno kilo a třista gramů... A měl jsem takovou z smůlu, to ti teda řeknu. Měl jsem docela málo impulsů, to by bylo něco úplně vzácného, a víš co? Mám malou ruku, nedosáhl jsem prstem na spoušť."

Rozkaz ke střelbě

"Jedu k otci, říká, vezme motorku, a já myslím, pročpak se zase nevrací, kde jen zůstává, posluhu budu neklidná, tu přijdou oni a říkají, že mám přijít do P..., chtěl přes hranice, a oni ho chytili. Tak jsem jela příštím vlakem do P..., už se přiznal, řeknou a když už jsem to nemohla vydržet a vytřepaly mně slzy, řekli, nešlejte si žádné starosti, milá paní, váš Gerhard žije. A kdyby to bylo během vojny, bylo by to horší. Došel právě učební obor s maturitou a v pondělí měl nerukovat... A potom, v pondělí odpoledne, přijdou odtamtud a řeknou, že mám přijít v úterý do P... . Peču koláče, nakoupím a potom mně řeknou v P..., jestli jsem nic nevěděla, jestli naši nic neřekli, že se oběsil. Na spodkách. Prý mu dávali kus papíru, zda by mně nechtěl napest pár slov, ale odmítl. Jak mně to mohl udělat... A nesmím ho vidět, jen ještě krátce před pohřbem, který se bude konat ve věznici. Vydat mně mohou jen urnu."

přeložil Jiš

Šestá scéna z Příběhu z píva jícinu

k o v b o j e

Jimmy jede, zprávu veze
klobouk vítr tiše nese
Jimmy v trysku
s trochu risku
klobouk zdvihá
vše se mihná.
Betay
čte si
ptá se Jimmyho na klobouk
který drží
v jaké střži
mu ho utkal zlatý pavouk.
Našel jsem ho na prérii
vleci o něm dlouze vyjí
až budeš věnce vítí
máže v něm tvůj pes výtí.

Odejde
a v tom vejde
Fred a pan Dawson
ano, je to on.
Fred má nový klobouk
pan Hawg
měl takový v krámě
ted je na fredově hlavě.
Betay: "Není to tvoje?"
To máš klobouky dvaže?"
"Yes, kdes ho našla?"
"Jeden přítel", začla
Pan Dawson: "Jeký?"
"Jimmy s poštovními vaky."
Fred: "A kampak jel?"
"Jednu cestu do městečka měl."